

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ח ע"א

פרשת משפטים

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

דִּקְשָׁקְשׁוּי סִלְקִין לְרוּם עֲנָנִין. אוֹמָאָה דְדוֹד מִלְכָּא, כִּד הָוָה בְּעֵי לְאוּמָאָה, אִפִּיק חֲרָבָא דִּילִיָּה, דִּתְמָן הָוָה חֲקִיק שְׁמָא גְלִיפָן, וְתַמָּן אוּמִי. וְכָךְ עֲבִיד לְשִׁמְעֵי, דְכָתִיב וְאֶשְׁבַּע לוֹ בְּיָי' לֵאמֹר אִם אֲמִיתָהּ בְּחָרָב. בְּמֵאֵי הָוָה אוּמָאָה דָּא. בְּחָרָב. (ס"א בְּהֵאֵי חֲרָב דְשִׁמְא קַדִּישָׁא חֲקִיק בִּיה אוּמִי) בְּחָרָב אוּמִי. וּמִלָּה אַחֲרָא, דִּין שְׁלֵמָה, אָמַר, בְּקִלְלָה אֶתָּא לְגַבִּי אָבָא, בְּמִלִּין, הָא מִלִּין לְגַבִּיָּה, וּבִשְׁם הַמְּפֹרָשׁ קִטְלִיָּה, וְלֹא בְּחָרָב. וּבְגִין דָּא עֲבִיד שְׁלֵמָה הַכִּי.

תרגום לעברית

אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים יֵשׁ כָּאן. אֶחָד אָמַר הַתִּינוּק, בְּנוֹ שֶׁל הַדָּג הַגָּדוֹל, אוֹתוֹ שְׁקִשְׁקִשׁוּ עוֹלָיִם לְרוּם הָעֲנָנִים. שְׁבוּעָתוֹ שֶׁל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּשֶׁהָיָה רוֹצֵה לְהִשָּׁבַע, הָיָה מוֹצִיא אֶת חֲרָבוֹ שֶׁשֵּׁם הָיָה חֲקוּק שֵׁם חֲקוּק וְשֵׁם נִשְׁבַּע. וְכָךְ עָשָׂה לְשִׁמְעֵי, שְׁכָתוּב וְאֶשְׁבַּע לוֹ בְּה' לֵאמֹר אִם אֲמִיתָהּ בְּחָרָב. בְּמָה הָיְתָה הַשְּׁבוּעָה הַזֹּאת בְּחָרָב. (בְּחָרָב הַזֹּאת שֶׁשֵּׁם הַקִּדּוּשׁ חָקַק בָּהּ שְׁבוּעָה) בְּחָרָב נִשְׁבַּע. וְדָבָר אַחֵר דִּין שְׁלֵמָה. אָמַר, בְּקִלְלָה בָּא אֶל אָבִי, בְּדָבָרִים - הָרִי דְבָרִים אֵלָיו. וּבִשְׁם הַמְּפֹרָשׁ הָרַג אוֹתוֹ וְלֹא בְּחָרָב. וְלָכֵן שְׁלֵמָה עָשָׂה כֵּךְ.

השָׁתָא אֵית לֹאסְתַּכְלָא, דְּכִינּוֹן דְּאוּמֵי לִיָּה דְּדוּד, אֲמַאי קְטִילִיה, דְּאִתְחַזִּי דְּהָא אוּמָאָה דָּא
 בְּעִלְיָה הָוָה, דְּהָא לְבָא וּפּוּמָא לָא הוּוּ כְּחָדָא. אֲלֵא וּדְאִי דְּדוּד לָא קְטִילִיה, וְהָא יָדִיעָא,
 כָּל שְׂיִיפִין דְּגּוּפָא מְקַבְּלִין כָּלָא, וְלְבָא לָא מְקַבְּלָא אֲפִילוּ כְּחוּטָא דְּנִימָא דְּשַׁעְרָא. דְּדוּד
 מְלָכָא לְבָא הָוָה, וְקַבִּיל מַה דְּלֹא אִתְחַזִּי לִיָּה לְקַבְּלָא, וּבְגִין כֶּךָ, (מלכים א ב) וַיִּדְעַת אֵת
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ כְּתִיב. וְתוּ, דְּהָא אֵילָנָא גָּרִים לְמַהוּי נָטִיר וְנוֹקֵם כְּחוּיָא.

תרגום לעברית

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, שְׂכִינּוֹן שְׁדוּד הַשְּׂפִיעַ אוֹתוֹ, לְמַה הָרַג אוֹתוֹ, שְׁנִרְאָה שְׁשִׁבּוּעָה זֹו
 הִיָּתָה בְּעִלְיָה, שְׁהָרִי הֵלֵב וְהִפָּה לֹא הָיוּ כְּאֶחָד? אֲלֵא וּדְאִי דְּדוּד לֹא הָרַג אוֹתוֹ, וְהָרִי
 יָדוּעַ, כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף מְקַבְּלִים הַכָּל, וְהֵלֵב לֹא מְקַבֵּל אֲפִילוּ כְּחוּטָא שֶׁל נִימָה שֶׁל שַׁעְרָה.
 דְּדוּד הַמְּלָךְ הָיָה הֵלֵב, וְקַבֵּל מַה שֶּׁלֹּא רָאוּי לוֹ לְקַבֵּל, וּמִשּׁוּם כֶּךָ, וַיִּדְעַת אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
 לוֹ כְּתוּב. וְעוֹד, שְׁהָרִי הָאֵילָן גָּרִים לִהְיוֹת נוֹטֵר וְנוֹקֵם כְּנָחָשׁ.

טקסט הזוהר

כְּתִיב (תהלים נא) כִּי לֹא תַחְפוֹץ זִבְחַ וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁכָּרָה
 לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. כִּי לֹא תַחְפוֹץ זִבְחַ, וְכִי לֹא בְּעִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 דִּיקְרָבוֹן קָמִיָּה קָרְבָּנָא, וְהָא אִיהוּ אִתְקִין לְגַבִּי חֲזִיבִיָּא קָרְבָּנָא, דִּיקְרָבוֹן וַיִּתְכַּפֵּר לְהוּ
 חוּבִיָּהוּ. אֲלֵא דְּדוּד לְקָמִי שְׂמָא דְּאֱלֹהִים אָמַר, וְקָרְבָּנָא לֹא קָרְבִּין לְשְׂמָא דְּאֱלֹהִים, אֲלֵא
 לְשְׂמָא דִּיוֹ"ד ה' וְא' וְא' וְה' א'. דְּהָא לְגַבִּי דִּינָא קִשְׂיָא מִדַּת הַדִּין, לֹא מְקָרְבִין קָרְבָּנָא.
 דְּכְתִיב, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה. לַיהוָה, וְלֹא (ויקרא ה' ע"א) לְשְׂמָא
 דְּאֱלֹהִים. וְכִי תִקְרִיב קָרְבָּן מִנְחָה לַיהוָה. זִבְחַ תּוֹדָה לַיהוָה. זִבְחַ שְׁלָמִים לַיהוָה.

כְּתוּב (תהלים נא) כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתְנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבֶּרָה
 לֵב נְשַׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח, וְכִי לֹא רוּצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שִׁיקְרִיבוּ לִפְנֵי קִרְבָּן, וְהִרִי הוּא תִקֵּן לְרָשָׁעִים קִרְבָּן שִׁיקְרִיבוּ וְיִתְכַּפֵּר לָהֶם חַטָּאִם?
 אֵלֹא שְׂדוּד אָמַר אֵת זֶה לֵשֵׁם אֱלֹהִים, וְקִרְבָּן לֹא מִקְרִיבִים לֵשֵׁם אֱלֹהִים, אֵלֹא לֵשֵׁם יו"ד
 ה' א וְא' ו' ה' א. שְׁהִירִי לְדִין הַקֹּשֶׁה, מִדַּת הַדִּין, לֹא מִקְרִיבִים קִרְבָּן, שְׂכָתוּב (ויקרא א)
 אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַה'. לַה', וְלֹא לֵשֵׁם אֱלֹהִים. וְכִי תִקְרִיב קִרְבָּן מִנְחָה לַה'. זִבַּח
 תּוֹדָה לַה'. זִבַּח שְׁלָמִים לַה'.

טקסט הזהרה

וּבְגִין כֹּה, כִּינּוּן דְּדוּד מִלְכָּא, לְגַבִּי אֱלֹהִים אָמַר. אֲצִטְרִיךְ לְמַכְתָּב, כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח
 וְאַתְנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה. דִּהָא לִשְׁמָא דָּא לֹא מִקְרִיבִין, אֵלֹא רוּחַ נְשַׁבֶּרָה. דְּכָתִיב זִבְחֵי
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבֶּרָה. קִרְבָּנָא דְּאֱלֹהִים, עֲצִיבוּ, וּתְבִירוּ דְּלָבָא. וּבְגִין כֹּה, מֵאֵן דְּחָלֵם
 חֲלָמָא בִּישָׂא, עֲצִיבוּ אֲצִטְרִיךְ לְאַחֲזָא, דִּהָא בְּמִדַּת אֱלֹהִים קִיַּמָּא, וְזִבַּח דְּמִדַּת דִּינָא,
 עֲצִיבוּ אֲצִטְרִיךְ וְרוּחַ נְשַׁבֶּרָה, וְהָהוּא עֲצִיבוּ מִסְתַּיִיחָ לְחֲלָמָא בִּישָׂא, וְלֹא שְׁלֵטָא דִּינָא
 עָלֵי. דִּהָא זִבַּח דְּאַתְחַזִּי לְמִדַּת דִּינָא, אֲקָרִיב קִמְיָה.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כֹּה, כִּינּוּן שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ אָמַר לְאֱלֹהִים, הַצִּטְרִיךְ לְכָתֵב כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתְנָה
 עוֹלָה לֹא תִרְצֶה. שְׁהִירִי לֵשֵׁם הַזֶּה לֹא מִקְרִיבִים, אֵלֹא רוּחַ נְשַׁבֶּרָה, שְׂכָתוּב זִבְחֵי אֱלֹהִים
 רוּחַ נְשַׁבֶּרָה. קִרְבָּן שֶׁל אֱלֹהִים הוּא עֶצֶב וְשִׁכְרוֹן לֵב. וּמִשּׁוּם כֹּה, מִי שֶׁחָלֵם חֲלוֹם רָע,
 צָרִיךְ לְהִרְאוֹת עֲצָבוֹת, שְׁהִירִי בְּמִדַּת אֱלֹהִים (דִּין) עוֹמֵד, וְזִבַּח שֶׁל מִדַּת הַדִּין צָרִיךְ
 עֲצָבוֹת וְרוּחַ נְשַׁבֶּרָה, וְאוֹתָהּ עֲצָבוֹת מְרַפָּאת אֶת הַחֲלוֹם הָרָע, וְלֹא שׁוֹלֵט עָלָיו הַדִּין.
 שְׁהִירִי הַזִּבַּח שְׂרָאוּי לְמִדַּת הַדִּין, הַקָּרִיב לְפָנֶיהָ.

לִב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, מֵאִי לֹא תִבְזֶה, מִכָּלֵל דְּאִיפָּא לִב דְּאִיהוּ בּוֹזָה. אִין.
הֵינּוּ לִב דְּאִיהוּ גָּאָה, לִב בְּגִסּוֹת רוּחָא, הֵינּוּ לִב דְּאִיהוּ בּוֹזָה, אֲכַל לִב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה.

תרגום לעברית

לִב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. מַה זֶּה לֹא תִבְזֶה? מִכָּלֵל שֵׁישׁ לִב שֶׁהוּא בּוֹזָה? כֵּן.
זֶהוּ לִב שֶׁהוּא גָּאָה, לִב בְּגִסּוֹת הָרוּחַ, הֵינּוּ לִב בּוֹזָה, אֲכַל לִב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא
תִבְזֶה.

טקסט הזוהר

הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָה אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. מֵאִי הִיטִיבָה, אֲתַחֲזִי דְּהָא טִיבּוּ אִית
בָּהּ, וְהִשְׁתָּא הִיטִיבָה עַל הַהוּא טִיבּוּ. וְדַאי הָכִי הוּא, דְּהָא מִן יוֹמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲשֶׁתִּדֵּל בְּבִנְיָן בִּי מִקְדָּשָׁא לְעִילָא, עַד (וִיקְרָא רַכ' א' ע' א') כְּעַן, הַהוּא הִטְבָּה דְּרִצּוֹן, לֹא
שְׂרִיִיא עַל הַהוּא בְּנִין, וְעַל דָּא לֹא אֲשֶׁתִּכְלֵל. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְּרִצּוֹן דְּלְעִילָא יִתְעַר, יִיטִיב
וְיִדְלִיק נְהוּרִין דְּהַהוּא בְּנִין, וְהַהוּא עֲבִידְתָּא, דְּאִפִּילוּ מְלָאכִין דְּלְעִילָא, לֹא יִיכְלוּן (לֹא)
לְאִסְתַּכְּלָא בְּהַהוּא בִּי מִקְדָּשָׁא, וְלֹא בְּהַהוּא בְּנִין. וְכֵדִין בִּי מִקְדָּשָׁא, וְכָל עוֹבְדָא
אֲשֶׁתִּכְלֵל.

תרגום לעברית

הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָה אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. מַה זֶּה הִיטִיבָה? נִרְאָה שְׁהָרִי טוֹב יֵשׁ
בָּהּ, וְעַכְשָׁו הִיטִיבָה עַל אוֹתוֹ הַטּוֹב?! וְדַאי כֵּךְ הוּא, שְׁהָרִי מִן הַיּוֹם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
הִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַעֲלָה עַד עַכְשָׁו, אוֹתָהּ הִטְבָּה שֶׁל רִצּוֹן לֹא שָׁרְתָה עַל
אוֹתוֹ הַבְּנִין, וְעַל כֵּן לֹא נִתְקַן. שְׁהָרִי בְּשַׁעֲתָה שֶׁהִרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן יִתְעוֹרֵר, הוּא יִיטִיב וְיִדְלִיק
אֶת הַמְּנוֹרוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַבְּנִין וְאוֹתוֹ הַמַּעֲשָׂה, שְׁאִפִּילוּ הַמְּלָאכִים שֶׁל מַעֲלָה לֹא יוֹכְלוּ
(לֹא) לְהִסְתַּכְּלָא בְּאוֹתוֹ בֵּית מִקְדָּשׁ וְלֹא בְּאוֹתוֹ הַבְּנִין, וְאִזּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכָל הַמַּעֲשָׂה נִתְקַן.

תבנה חומות ירושלים, וכי מן יומא דאשתדל בבנין בי מקדשא עד כעז, לא בנה לון.
(או) אי חומות ירושלם עד כעז לא בנה, בי מקדשא על אחת כמה וכמה. אלא קודשא
ברוך הוא, כל עובדיו, לאו כעובדי דבר נש. בני נשא כד בנו בי מקדשא לתתא,
בקדמיתא עבדו שורי קרתא, ולבסוף עבדו בי מקדשא. שורי קרתא בקדמיתא, בגין
לאגנא עליהו, ולבתר בניינא דביתא. קודשא ברוך הוא לאו הכי, אלא בני בי מקדשא
בקדמיתא, ולבסוף, כד יחית ליה משמא, ויחית ליה על אתריה, כדין יבנה חומות
ירושלם דאנון שורין דקרתא. ועל דא אמר דוד עליו השלום, (תהלים נא) היטיבה
ברצונה את ציון בקדמיתא, ולבתר תבנה

תבנה חומות ירושלים. וכי מיום שהשתדל בבנין בית המקדש עד עכשו לא בנה אותם?
(או) אם חומות ירושלים עד עכשו לא בנה - בית המקדש על אחת כמה וכמה. אלא
שכל מעשי הקדוש ברוך הוא אינם כמעשי בן אדם. כשבני אדם בנו בית המקדש
למטה, בהתחלה עשו את חומות העיר, ולבסוף עשו את בית המקדש. חומות העיר
בהתחלה כדי להגן עליהם, ואחר כך בנין הבית. והקדוש ברוך הוא לא כך, אלא בונה
בתחלה את בית המקדש, ובסוף כשיוֹרֵיד אותו מן השמים ויושיב אותו על מקומו, אז
יבנה את חומות ירושלים, שהן חומות העיר. ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום,
(תהלים נא) היטיבה ברצונה את ציון - בהתחלה, ואחר כך תבנה חומות ירושלים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

